

KOMUNIKAT PRASOWY nr 28/23

Luksemburg, 16 lutego 2023 r.

Wyroki Trybunału w sprawach C-623/20 P | Komisja/Włochy i C-635/20 P | Komisja/Hiszpania i Włochy

Trybunał utrzymał w mocy rozstrzygnięcie o niezgodności z prawem dwóch ogłoszeń o konkursach EPSO ograniczających wybór drugiego języka do języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego

Nie wykazano, że to ograniczenie było uzasadnione interesem służby polegającym na tym, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do niezwłocznego podjęcia obowiązków

Komisja wniosła dwa odwołania do Trybunału celem stwierdzenia nieważności wyroków wydanych przez Sąd 9 września 2020 r.¹ Na mocy tych wyroków Sąd stwierdził nieważność dwóch ogłoszeń o konkursach otwartych EPSO mających na celu:

- sporządzenie listy rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu,
- sporządzenie list rezerwy kadrowej administratorów wykonujących obowiązki prowadzących dochodzenia i kierowników zespołów prowadzących dochodzenia w dziedzinach: wydatki Unii Europejskiej, zwalczanie korupcji, cła i handel, tytoń i towary podrobione.

Ogłoszenia EPSO uściślały, że kandydaci mieli spełniać szczególne wymagania językowe: minimalny poziom C1 znajomości jednego z 24 języków urzędowych Unii Europejskiej (język 1), jak również minimalny poziom B2 znajomości języków angielskiego, francuskiego lub niemieckiego (język 2), zakwalifikowanych jako główne języki robocze instytucji Unii. W swoich skargach Włochy i Hiszpania zakwestionowały zgodność z prawem dwóch aspektów systemu językowego ustanowionego na podstawie ogłoszeń o konkursach, ograniczającego do języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego, po pierwsze, wybór drugiego języka konkursu, a po drugie, języka komunikacji między kandydatami a EPSO². Uwzględniając skargi Włoch i Hiszpanii, Sąd zauważył, że ograniczenie wyboru drugiego języka konkursów do angielskiego, francuskiego i niemieckiego stanowi w istocie odmienne traktowanie ze względu na język. Sąd orzekł również, że tego odmiennego traktowania obiektywnie nie uzasadnia główny powód przedstawiony w ogłoszeniach o konkursach³, czyli konieczność, aby zatrudniani administratorzy byli

¹ Wyroki Sądu: z dnia 9 września 2020 r., *Włochy/Komisja* (T-437/16) i *Hiszpania/Komisja* (T-401/16) oraz z dnia 9 sierpnia 2016 r., *Włochy/Komisja* (T-443/16).

² Artykuł 1 rozporządzenia Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, L 17, s. 385), zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. 2013, L 158, s. 1) stanowi: „Językami urzędowymi i językami roboczymi instytucji Unii są języki: angielski, bułgarski, chorwacki, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, irlandzki, litewski, łotewski, maltański, niemiecki, niderlandzki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski i włoski”. Artykuł 2 tego rozporządzenia brzmi: „Dokumenty kierowane do instytucji [Unii Europejskiej] przez państwo członkowskie lub osobę podlegającą jurysdykcji państwa członkowskiego są sporządzane w jednym z języków urzędowych, do wyboru przez nadawcę. Odpowiedź jest sporządzana w tym samym języku”.

³ Artykuł 1d regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, który został wprowadzony rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającym regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiającym specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (warunki zatrudnienia innych

gotowi do niezwłocznego podjęcia obowiązków.

W swoich dzisiejszych wyrokach **Trybunał oddalił odwołania Komisji, a tym samym utrzymał w mocy orzeczenia Sądu.**

Trybunał przypomniał, że szeroki zakres uznania przysługujący instytucjom w kwestiach organizacji ich służb mieści się w granicach ustalonych przepisami. W razie ograniczenia systemu językowego postępowania w sprawie naboru do zawężonej liczby języków urzędowych Unii, dana instytucja powinna wykazać, że takie ograniczenie jest obiektywnie uzasadnione interesem służby, że jest w stanie odpowiadać rzeczywistym potrzebom, że jest proporcjonalne w stosunku do tych potrzeb, oraz że opiera się na jasnych, obiektywnych i możliwych do przewidzenia kryteriach. Według Trybunału, **Sąd prawidłowo zbadał, czy Komisja wykazała, że ograniczenie wyboru drugiego języka konkursów do angielskiego, francuskiego i niemieckiego było obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne do celu w postaci zatrudnienia administratorów gotowych do niezwłocznego podjęcia obowiązków oraz słusznie doszedł do wniosku, że tak nie było.** Sąd słusznie skłonił, że Komisja nie zdołała wykazać, iż zadowalająca znajomość tych języków jest niezbędna dla zagwarantowania realizacji omawianego celu. W szczególności Sąd słusznie zauważył, że znajomość języków francuskiego i niemieckiego nie była bardziej uzasadniona niż znajomość innego języka Unii.

Trybunał potwierdził między innymi, że środki dowodowe dotyczące wewnętrznej praktyki językowej Komisji mają jedynie na celu zdefiniowanie języków niezbędnych do przeprowadzania różnych procedur decyzyjnych Komisji, lecz nie uzasadniają rozpatrywanego ograniczenia w świetle specyfiki funkcjonalnej stanowisk, o których mowa w ogłoszeniach o konkursach. Z dowodów tych nie można wywieść, że istnieje **konieczny związek między tymi procedurami a obowiązkami**, jakie mieliby wykonywać laureaci konkursów, ani że wszystkie trzy języki uznane za „języki proceduralne” są **faktycznie używane** przez służby Komisji, Trybunału Obrachunkowego i Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w ich **codziennej pracy**.

Wreszcie Trybunał stwierdził, że Sąd nie przeinaczył przedłożonych przez Komisję środków dowodowych, takich jak regulamin wewnętrzny tej instytucji ani nie dopuścił się błędu co do prawa czy naruszenia obowiązku uzasadnienia w swoim rozumowaniu.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyli orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełne teksty wyroków ([C-623/20 P](#) i [C-635/20 P](#)) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

pracowników) (Dz.U. 1968, L 56, s. 1), zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. (Dz.U. 2013, L 287, s. 15) stanowi: „1. W stosowaniu niniejszego regulaminu pracowniczego zakazuje się wszelkich przejawów dyskryminacji ze względu na [...] język [...] 6. Przy stosowaniu zasady niedyskryminacji oraz zasady proporcjonalności należy zapewnić, by wszelkie ograniczenia tych zasad opierały się na obiektywnych i uzasadnionych podstawach oraz służyły osiągnięciu zgodnych z prawem celów w ramach ogólnego interesu polityki kadrowej. [...]”.